

lehmad tulnud, ommeti polle pima tulnud ja kowade olgo meel hea, kui weel hinge jäwad! Agga nüüd ma ennam sedda rummalust ei tahha sallida, waid lähhen isse saggedaste järrele wõtama. Ja perre toido pärrast peab ka uut seadust tullesma, et sõminne polle esite lialt wäggew ja pärrast hopis lohhi."

Weel lissas Tomas: „Kes ei püa wähhemat fullutada, kui temmal igga aasta kätte tulleb, se lähheb pea tallust wälja. Kes ollati wõttab laenuks, kas leiba, kas rahha, kas willo, kas heino ehk muud, olgo küll et süggise ennamieste tasub jälle, ei se olle ialgi kauaks perreesse jâmas. Maggasi aidod said ehbitud, et keige surema hâdda ai al, kui wilja äopardust olaud, walla rahwas saaks leiba ja ei sa lia kasso püüdjattest wäseks pettetud. Agga mitto mõtleb: Et jo peab nenda ollema, ja maggasi on seks, et peab wõetama! — Kes kiratse wiratse ellawad ühhest pärawast teise, wata need jâwad wilja, mis nemmad weel polle kätte sanud, ja kui süggise ka saiwad hâsti wilja, suut wõlg

sõõb sedda korraga ärra, ja perremehhe ait ommeti tühhi! Onneks kui Jouloni weelleiba ommast kâest! Wannal aial sedda rummalat wiisi ni laialt ei olnud; ei olnud maggasi, kust joudis laenuks wõtta, agga wilja hoiti parreminne. Laen on wõlg, ja wõllalinne ei woi rõõmsaste ellada olgo siis et maksab wõllad ärra ja ei te ennam uut wõlga. Agga kes ei maksa wõllad ärra, se pettab liggimist, ja petrus langeb kâhewõrra temma ennese peäle. Teised lähhewad kôrowaks temma wasto ja ei tahha pettiskule ennam ühtegi laenata. Mis siis tehha? Kes ausaste ei tahha ellada, se lähheb korraks! Puid warastada moisa metsast, naabri perre heinama peält, warga warra peita, teeldud kaup aiaida — wata seäl koera tõ! Südda kurri ja tigge, ja fur radi kôisis! Agga ohhakaist wigimarjo ei korjata! — Tahhab teine nisuggusele head õppest anda, siis temma peab kuulma: „Ei mitte! meie jâme ikka wanna wiisi järrel teggema, otsefui meie wannemad, ja wannemad te wannemad on teinud!“ Nenda wõlletawad ille annetumad ja teotawad wannemad, kes am-